

Rok 1911.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. września 1911.

Treść: № 191. Układ. mający na celu polepszenie losu rannych i chorych przy armiach w polu.

191.

Układ z dnia 6. lipca 1906,

mający na celu polepszenie losu rannych i chorych przy armiach w polu.

(Podpisany w Genewie dnia 6. lipca 1906, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość dnia 17. marca 1908, dokument ratyfikacyjny złożono w Bernie, dnia 27. marca 1908.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia

Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae

Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Quum ad meliorandam militum in bello vulneratorum sortem conventio Genevae die sexto mensis Julii anni millesimi nongentesimi sexti tenoris sequentis inita et signata fuit:

(Tekst pierwotny.)

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse; Son Excellence le Président de la République Argentine; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie; Son Excellence le Président de la République du Chili; Sa Majesté l'Empereur de Chine; Sa Majesté le Roi des Belges, Souverain de l'État indépendant du Congo; Sa Majesté l'Empereur de Corée; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président des États-Unis du Brésil; le Président des États-Unis Mexicains; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; le Président de la République de Guatémala; le Président de la République de Honduras; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau; Son Altesse Royale le Prince de Monténégro; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République du Pérou; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Siam; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil Fédéral Suisse; le Président de la République Orientale de l'Uruguay,

également animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre et voulant, dans ce but, perfectionner et compléter les dispositions convenues à Genève, le 22 août 1864, pour l'amélioration du sort des militaires blessés ou malades dans les armées en campagne;

ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski; Jego Ekscellencya Prezydent Rzeczypospolitej argentyńskiej; Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król Czech itd. i Apostolski Król Węgier; Najjaśniejszy Król Belgów; Jego Królewska Wysokość Książę bułgarski; Jego Ekscellencya Prezydent Rzeczypospolitej chilijskiej; Najjaśniejszy Cesarz chiński; Najjaśniejszy Król Belgów, Suweren niezawisłego Państwa Kongo; Najjaśniejszy Cesarz koreański; Najjaśniejszy Król duński; Najjaśniejszy Król hiszpański; Prezydent Stanów zjednoczonych amerykańskich; Prezydent Stanów zjednoczonych brazylijskich; Prezydent Stanów zjednoczonych meksykańskich; Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej; Najjaśniejszy Król zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarz indyjski; Najjaśniejszy Król Hellenów; Prezydent Rzeczypospolitej gwatemalskiej; Prezydent Rzeczypospolitej Honduras; Najjaśniejszy Król włoski; Najjaśniejszy Cesarz japoński; Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Inksemburski, Książę nassański; Jego Królewska Wysokość Książę czarnogórski; Najjaśniejszy Król norweski; Najjaśniejsza Królowa niderlandzka; Prezydent Rzeczypospolitej peruwiańskiej; Jego Cesarska Mość Szah perski; Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski itd.; Najjaśniejszy Król rumuński; Najjaśniejszy Cesarz Wszzech Rosyi; Najjaśniejszy Król serbski; Najjaśniejszy Król siamski; Najjaśniejszy Król szwedecki; Rada związkowa szwajcarska; Prezydent Rzeczypospolitej urugwajskiej;

ożywieni równomiernie chęcią zmniejszenia, o ile to od nich zależy, cierpień nierozłącznych od wojny i chcąc w tym celu wydoskonalić i uzupełnić postanowienia, ułożone w Genewie dnia 22. sierpnia 1864 co do polepszenia losu rannych lub chorych wojskowych przy armiach w polu,

postanowili zawrzeć w tym celu nową konwencję i zamianowali Swoimi pełnomocnikami, a mianowicie:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

S. E. M. le chambellan et conseiller intime actuel A. de Bülow, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne,

M. le général de brigade baron de Manteuffel,

M. le médecin-inspecteur, médecin général Dr. Villaret (avec rang de général de brigade),

M. le Dr. Zorn, conseiller intime de justice, professeur ordinaire de droit à l'Université de Bonn, syndic de la couronne;

Son Excellence le Président de la République Argentine:

S. E. M. Enrique B. Moreno, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne,

M. Molina Salas, consul général en Suisse;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

S. E. M. le Baron Heidler de Egeregg et Syrgenstein, conseiller intime actuel, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. le colonel d'état-major comte de T'Serclaes, chef d'état-major de la 4me circonscription militaire;

Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie:

M. le Dr. Marin Rousseff, directeur du service sanitaire,

M. le capitaine d'état-major Boris Sirmanoff;

Son Excellence le Président de la République du Chili:

M. Augustin Edwards, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire;

Sa Majesté l'Empereur de Chine:

S. E. M. Lou Tseng Tsiang, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à la Haye;

Sa Majesté le Roi des Belges, Souverain de l'État Indépendant du Congo:

M. le colonel d'état-major comte de T'Serclaes, chef d'état-major de la 4me circonscription militaire de Belgique;

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Jego Ekscellencyę podkomorzego i rzeczywistego tajnego radcę pana A. v. Bülow, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Bernie.

generała brygady barona von Manteuffel,

inspektora sanitarnego, generalnego lekarza pana Dra Villareta (w randze generała brygady),

pana Dra Zorna, tajnego radcę sprawiedliwości, zwyczajnego profesora praw na Uniwersytecie w Bonn, radcę koronnego;

Jego Ekscellencya Prezydent Rzeczypospolitej argentyńskiej:

Jego Ekscellencyę pana Enrique B. Moreno, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Bernie,

pana M. Molina Salas, generalnego konsula w Szwajcaryi;

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król Czech itd. i Apostolski Król Węgier:

Jego Ekscellencyę barona Heidlera von Egeregg i Syrgenstein, rzeczywistego tajnego radcę, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego Ministra w Bernie;

Najjaśniejszy Król Belgów:

pulkownika sztabu generalnego hrabiego de T'Serclaes, szefa sztabu generalnego 4. okręgu wojskowego;

Jego Królewska Wysokość Książę bułgarski:

pana Dra Marina Rousseffa, dyrektora służby sanitarnej,

kapitana sztabu generalnego pana Borysa Sirmanoffa;

Jego Ekscellencya Prezydent Rzeczypospolitej chilijskiej:

pana Augustyna Edwardsa, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra;

Najjaśniejszy Cesarz chiński:

Jego Ekscellencyę pana Lou Tseng Tsiang, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Hadze;

Najjaśniejszy Król Belgów, Suweren niezawisłego Państwa Kongo:

pulkownika sztabu generalnego hrabiego de T'Serclaes, szefa sztabu generalnego 4. okręgu wojskowego belgijskiego;

Sa Majesté l'Empereur de Corée:

S. E. M. Kato Tsunetada, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire du Japon à Bruxelles;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. Laub, médecin-général, chef du corps des médecins de l'armée;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. E. M. Silverio de Baguer y Corsi, comte de Baguer, ministre résident;

le Président des États-Unis d'Amérique:

M. William Cary Sanger, ancien sous-secrétaire de la guerre des États-Unis d'Amérique,

M. le contre-amiral Charles S. Sperry, président de l'école de guerre navale,

M. le général de brigade George B. Davis, avocat général de l'armée,

M. le général de brigade Robert M. O'Reilly, médecin général de l'armée;

le Président des États-Unis du Brésil:

M. le Dr. Carlos Lemgruber-Kropf, chargé d'affaires à Berne,

M. le colonel du génie Roberto Trompowski Leitão d'Almeida, attaché militaire à la légation du Brésil à Berne;

le Président des États-Unis Mexicains:

M. le général de brigade José Maria Perez;

le Président de la République Française:

S. E. M. Révoil, ambassadeur à Berne,

M. Louis Renault, membre de l'Institut de France, ministre plénipotentiaire, jurisconsulte du ministère des affaires étrangères, professeur à la faculté de droit de Paris,

M. le colonel breveté d'artillerie de réserve Olivier,

M. le médecin principal de seconde classe Pautat;

Najjaśniejszy Cesarz koreański:

Jego Ekscellencyę pana Kato Tsunetada, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra japońskiego w Brukseli;

Najjaśniejszy Król duński:

pana Lauba, lekarza generalnego, szefa korpusu lekarzy wojskowych;

Najjaśniejszy Król hiszpański:

Jego Ekscellencyę pana Silverio de Baguer y Corsi, hrabiego de Baguer, ministra rezydenta;

Prezydent Stanów zjednoczonych amerykańskich:

pana Williama Cary Sangera, byłego podsekretarza stanu Stanów zjednoczonych amerykańskich dla spraw wojennych,

konteradmirala pana Charles S. Sperry, prezydenta szkoły wojskowej marynarki,

generała brygady pana George B. Davis, generalnego audytora armii,

generała brygady pana Roberta M. O'Reilly, generalnego lekarza armii;

Prezydent Stanów zjednoczonych brazylijskich:

pana Dra Carlosa Lemgruber-Kropfa, pełnomocnika w Bernie,

pułkownika inżynierii pana Roberto Trompowski Leitão d'Almeida, attaché wojskowego przy Poselstwie brazylijskiem w Bernie;

Prezydent Stanów zjednoczonych meksykańskich:

generała brygady pana José Maria Pereza;

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Jego Ekscellencyę pana Révoila, ambasadora w Bernie,

pana Louisa Renaulta, członka Instytutu francuskiego, upelnomocnionego ministra, doradce prawnego Ministerstwa spraw zewnętrznych, profesora wydziału prawniczego w Paryżu,

pułkownika artylerii w pèzerwie pana Oliviera,

starszego lekarza 2. klasy pana Pautata;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande, Empereur des Indes:

M. le major général Sir John Charles Ardagh, K. C. M. G., K. C. I. E., C. B.,

M. le professeur Thomas Erskine Holland, K. C., D. C. L.,

Sir John Furley, C. B.,

M. le lieutenant-colonel William Grant Macpherson, C. M. G., R. A. M. C.;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. Michel Kebedgy, professeur de droit international à l'Université de Berne;

le Président de la République de Guatémala:

M. Manuel Arroyo, chargé d'affaires à Paris,

M. Henri Wiswald, consul général à Berne, en résidence à Genève;

le Président de la République de Honduras:

M. Oscar Hœpfl, consul général à Berne;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. le marquis Roger Maurigi di Castel Maurigi, colonel dans Son armée, grand officier de Son ordre royal des SS. Maurice e Lazare,

M. le major-général médecin Giovanni Randone, inspecteur sanitaire militaire, commandeur de Son ordre royal de la Couronne d'Italie;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

S. E. M. Kato Tsunetada, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Bruxelles;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

M. le colonel d'état-major comte de T'Serclaes, chef d'état-major de la 4me circonscription militaire de Belgique;

Son Altesse Royale le Prince de Monténégro:

M. E. Odier, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la Confédération suisse en Russie,

M. le colonel Mürset, médecin en chef de l'armée fédérale suisse;

Najjaśniejszy Król zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarz indyjski:

generalmajora Sir John Charles Ardagh, K. C. M. G., K. C. J. E. C. B.,

profesora pana Tomasza Erskine Hollanda, K. C., D. C. L.,

Sir Johna Furleya, C. B.,

podpułkownika pana Williama Granta Macphersona, C. M. G., R. A. M. C.;

Najjaśniejszy Król Hellenów:

pana Michała Kebedgy, profesora prawa międzynarodowego na Uniwersytecie w Bernie;

Prezydent Rzeczypospolitej gwatemalskiej:

pana Manuela Arroyo, pełnomocnika w Paryżu,

pana Henri Wiswalda, generalnego konsula w Bernie z siedzibą w Genewie;

Prezydent Rzeczypospolitej Honduras:

pana Oskara Hœpfla, generalnego konsula w Bernie;

Najjaśniejszy Król włoski:

markiza Rogera Maurigi di Castel Maurigi, pułkownika Swej armii, wielkiego oficera Swego królewskiego orderu Św. Maurycego i Łazarza,

generalnego lekarza pana Giovanni Randone, wojskowego inspektora sanitarnego, komandora królewskiego orderu Korony włoskiej;

Najjaśniejszy Cesarz japoński:

Jego Ekscellencyę pana Kato Tsunetada, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Brukseli;

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski, Książę nassański:

pułkownika sztabu generalnego hrabiego de T'Serclaes, szefa sztabu generalnego 4. okręgu wojskowego belgijskiego;

Jego Królewska Wysokość Książę czarnogórski:

pana E. Odiera, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra Związku szwajcarskiego w Rosyi,

pułkownika pana Mürseta, naczelnego lekarza armii związkowej szwajcarskiej;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. le capitaine Daae, du corps sanitaire de l'armée norvégienne;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le lieutenant-général en retraite Jonkheer J. C. C. den Beer Poortugael, membre du Conseil d'État,

M. le colonel A. A. J. Quanjer, officier de santé en chef de 1re classe;

le Président de la République du Pérou:

M. Gustavo de la Fuente, premier secrétaire de la légation du Pérou à Paris;

Sa Majesté Impériale le Schah de Perse:

S. E. M. Samad Khan Momtaz-Os-Saltaneh, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.:

S. E. M. Alberto d'Oliveira, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne,

M. José Nicolau Raposo-Botelho, colonel d'infanterie, ancien député, directeur du Royal collège militaire à Lisbonne;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. le Dr. Sache Stephanesco, colonel de réserve;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:

S. E. M. le conseiller privé de Martens, membre permanent du conseil du ministère des affaires étrangères de Russie;

Sa Majesté le Roi de Serbie:

M. Milan St. Markovitch, secrétaire général du ministère de la justice,

M. le colonel Dr. Sondermayer, chef de la division sanitaire au ministère de la guerre;

Sa Majesté le Roi de Siam:

M. le prince Charoon, chargé d'affaires à Paris,

M. Corragioni d'Orelli, conseiller de légation à Paris;

Najjaśniejszy Król norweski:

kapitana pana Daae z korpusu sanitarnego armii norweskiej;

Najjaśniejsza Królowa niderlandzka:

generała porucznika poza służbą Jonkheera J. C. C. den Beer Poortugael, członka Rady państwa,

pułkownika pana A. A. J. Quanjera, naczelnego oficera sanitarnego 1. klasy;

Prezydent Rzeczypospolitej Peruwiańskiej:

pana Gustawa de la Fuente, pierwszego sekretarza Poselstwa peruwiańskiego w Paryżu;

Jego Cesarska Mość Szah perski:

Jego Ekscellencyę Samada Khana Momtaz-Os-Saltaneh, nadzwyczajnego posła i upęnomocnionego Ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski itd.:

Jego Ekscellencyę pana Alberto d'Oliveira, nadzwyczajnego posła i upęnomocnionego ministra w Bernie,

pana José Nicolau Raposo-Botelho, pułkownika piechoty, byłego posła, dyrektora królewskiej szkoły wojskowej w Lizbonie;

Najjaśniejszy Król rumuński:

pana Dra Sache Stephanesco, pułkownika w rezerwie;

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi:

Jego Ekscellencyę tajnego radcę pana de Martensa, stałego członka rady w rosyjskim Ministerstwie spraw zewnętrznych;

Najjaśniejszy Król serbski:

pana Milana St. Markovitcha, generalnego sekretarza Ministerstwa sprawiedliwości,

pułkownika pana Dra Sondermayera, szefa oddziału sanitarnego w Ministerstwie wojny;

Najjaśniejszy Król siamski:

księcia Charoona, pełnomocnika w Paryżu,

pana Corragioni d'Orelli, radcę legacyjnego w Paryżu;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. Sörensen, médecin en chef de la 2me division de l'armée;

le Conseil Fédéral Suisse:

M. E. Odier, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire en Russie,

M. le colonel Mürset, médecin en chef de l'armée fédérale;

le Président de la République orientale de l'Uruguay:

M. Alexandre Herosa, chargé d'affaires à Paris,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de se qui suit:

Chapitre premier.**Des Blessés et Malades.****Article premier.**

Les militaires et les autres personnes officiellement attachées aux armées, qui seront blessés ou malades, devront être respectés et soignés, sans distinction de nationalité, par le belligérant qui les aura en son pouvoir.

Toutefois, le belligérant, obligé d'abandonner des malades ou des blessés à son adversaire, laissera avec eux, autant que les circonstances militaires le permettront, une partie de son personnel et de son matériel sanitaires pour contribuer à les soigner.

Art. 2.

Sous réserve des soins à leur fournir en vertu de l'article précédent, les blessés ou malades d'une armée tombés au pouvoir de l'autre belligérant sont prisonniers de guerre et les règles générales du droit des gens concernant les prisonniers leur sont applicables.

Cependant, les belligérants restent libres de stipuler entre eux, à l'égard des prisonniers blessés ou malades, telles clauses d'exception ou de faveur qu'ils jugeront utiles; ils auront, notamment, la faculté de convenir:

De se remettre réciproquement, après un combat, les blessés laissés sur le champ de bataille;

De renvoyer dans leur pays, après les avoir mis en état d'être transportés ou après guérison, les blessés ou malades qu'ils ne voudront pas garder prisonniers;

Najjaśniejszy Król szwedzi:

pana Sörensen, lekarza naczelnego 2. dywizji armii;

Rada związkowa szwajcarska:

pana M. E. Odiera, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Rosyi,

pułkownika pana Mürseta, lekarza naczelnego armii związkowej;

Prezydent Rzeczypospolitej wschodniej urugwajskiej:

pana Aleksandra Herosę, pełnomocnika w Paryżu,

którzy, udzieliwszy sobie swe pełnomocnictwa, uznane za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na postanowienia następujące:

Rozdział I.**Ranni i chorzy.****Art. 1.**

Ranni lub chorzy wojskowi i inne osoby, przydzielone urzędownie do armii, mają być bez względu na narodowość szanowane i pielęgnowane przez stronę wojującą, w której ręce popadną.

Pomimo to winna strona wojująca, zmuszona oddać przeciwnikowi chorych lub rannych, pozostawić przy nich, o ile stosunki wojskowe na to zezwalają, część swego personelu i materiału sanitarnego celem przyczynienia się do ich pielęgnacyi.

Art. 2.

Ranni lub chorzy pewnej armii, którzy popadli w moc nieprzyjaciela, są niezależnie od opieki, należytej im według artykułu poprzedzającego, jeńcami wojennymi i podlegają ogólnym prawidłom prawa międzynarodowego, odnoszącym się do jeńców.

Stronom wojującym wolno jednak ułożyć między sobą takie wyjątki lub ulgi co do jeńców rannych lub chorych, które uznają za odpowiednie. W szczególności mogą one ułożyć się:

co do wzajemnego wydawania sobie rannych, pozostałych po walce na polu bitwy;

co do odsyłania rannych lub chorych, których nie chcą zatrzymać jako jeńców, do ich ojczyzny po odzyskaniu zdolności do przewozu lub po wyleczeniu;

De remettre à un État neutre, du consentement de celui-ci, des blessés ou malades de la partie adverse, à la charge par l'État neutre de les internier jusqu'à la fin des hostilités.

Art. 3.

Après chaque combat, l'occupant du champ de bataille prendra des mesures pour rechercher les blessés et pour les faire protéger, ainsi que les morts, contre le pillage et les mauvais traitements.

Il veillera à ce que l'inhumation ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif de leurs cadavres.

Art. 4.

Chaque belligérant enverra, dès qu'il sera possible, aux autorités de leurs pays ou de leur armée les marques ou pièces militaires d'identité trouvées sur les morts et l'état nominatif des blessés ou malades, recueillis par lui.

Les belligérants se tiendront réciproquement au courant des internements et des mutations, ainsi que des entrées dans les hôpitaux et des décès survenus parmi les blessés et malades en leur pouvoirs. Ils recueilleront tous les objets d'un usage personnel, valeurs, lettres etc., qui seront trouvés sur les champs de bataille ou délaissés par les blessés ou malades décédés dans les établissements et formations sanitaires, pour les faire transmettre aux intéressés par les autorités de leur pays.

Art. 5.

L'autorité militaire pourra faire appel au zèle charitable des habitants pour recueillir et soigner, sous son contrôle, des blessés ou malades des armées, en accordant aux personnes ayant répondu à cet appel une protection spéciale et certaines immunités.

Chapitre II.

Des formations et établissements sanitaires.

Art. 6.

Les formations sanitaires mobiles (c'est-à-dire celles qui sont destinées à accompagner les armées en campagne) et les établissements fixes du service de santé seront respectés et protégés par les belligérants.

Art. 7.

La protection due aux formations et établissements sanitaires cesse si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

co do oddawania rannych lub chorych strony przeciwnej państwu neutralnemu za jego zgodą i z obowiązkiem internowania ich aż do ukończenia kroków nieprzyjacielskich.

Art. 3.

Po każdej walce winna ta strona, która utrzyma się na placu boju, wydać zarządzenie celem pozbywania rannych i ochrony ich, podobnie jak i poległych przed rabunkiem i znieważaniem.

Powinna ona czuwać nad tem, aby przed pogrzebaniem lub spaleniem zmarłych odbyły się staranne oględziny zwłok.

Art. 4.

Każda strona wojująca powinna przesłać z wszelkim możliwym pośpiechem znalezione przy poległych wojskowe znaki rozpoznawcze lub dowody tożsamości i spis imienny pozbieranych przez siebie rannych lub chorych władzom ich kraju lub ich armii.

Strony wojujące mają uwiadamić się wzajemnie o pobycie, odesłaniu i oddaniu do szpitali znajdujących się w ich mocy rannych i chorych oraz o wypadkach śmierci wśród nich. Powinny one zebrać wszystkie przedmioty, służące do użytku osobistego, oraz rzeczy wartościowe, listy itd., znalezione na polach bitwy lub pozostawione przez rannych lub chorych, zmarłych w zakładach i formacjach sanitarnych, celem przesłania ich uprawnionym za pośrednictwem władz odnośnego kraju.

Art. 5.

Władza wojskowa może odwołać się do uczuć humanitarnych mieszkańców kraju w celu przyjęcia i pielęgnowania rannych lub chorych członków armii pod jej nadzorem i w zamian za przyznanie szczególnej ochrony lub pewnych korzyści.

Rozdział II.

Formacje i zakłady sanitarne.

Art. 6.

Ruchome formacje sanitarne (to jest te, które są przeznaczone do towarzyszenia armiom w polu) oraz stałe zakłady sanitarne mają być szanowane i chronione przez strony wojujące.

Art. 7.

Ochrona należna formacjom i zakładom sanitarnym ustaje, jeżeli będą użyte do działań, wyrządzających nieprzyjacielowi szkodę.

Art. 8.

Ne sont pas considérés comme étant de nature à priver une formation ou un établissement sanitaire de la protection assurée par l'article 6 :

1° Le fait que le personnel de la formation ou de l'établissement est armé et qu'il use de ses armes pour sa propre défense ou celle de ses malades et blessés;

2° Le fait qu'à défaut d'infirmiers armés, la formation ou l'établissement est gardé par un piquet ou des sentinelles munis d'un mandat régulier;

3° Le fait qu'il est trouvé dans la formation ou l'établissement des armes et cartouches retirées aux blessés et n'ayant pas encore été versées au service compétent.

Chapitre III.

Du personnel.

Art. 9.

Le personnel exclusivement affecté à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, ainsi qu'à l'administration des formations et établissements sanitaires, les aumôniers attachés aux armées, seront respectés et protégés en toute circonstance; s'ils tombent entre les mains de l'ennemi, ils ne seront pas traités comme prisonniers de guerre.

Ces dispositions s'appliquent au personnel de garde des formations et établissements sanitaires dans le cas prévu à l'article 8, No. 2.

Art. 10.

Est assimilé au personnel visé à l'article précédent le personnel des Sociétés de secours volontaires dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement, qui sera employé dans les formations et établissements sanitaires des armées, sous la réserve que ledit personnel sera soumis aux lois et règlements militaires.

Chaque État doit notifier à l'autre, soit dès le temps de paix, soit à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant tout emploi effectif, les noms des Sociétés qu'il a autorisées à prêter leur concours, sous sa responsabilité, au service sanitaire officiel de ses armées.

Art. 11.

Une Société reconnue d'un pays neutre ne peut prêter le concours de ses personnels et formations sanitaires à un belligérant qu'avec l'assen-

Art. 8.

Formacya lub zakład sanitarny nie traci jednak ochrony, zapewnionej artykułem 6., przez fakt,

1. iż personal formacyi lub zakładu jest uzbrojony i używa broni dla własnej obrony lub obrony swych chorych i rannych;

2. iż w braku uzbrojonego personalu sanitarnego formacya lub zakład są chronione przez strażę lub posterunki, posiadające prawidłowe instrukcje;

3. iż w formacyi lub zakładzie znajduje się broń i amunicya, odebrana rannym a nie oddana jeszcze władzy, powołanej do jej odbioru.

Rozdział III.

Personal.

Art. 9.

Personal, używany wyłącznie do zbierania, transportu i pielęgnowania rannych i chorych oraz do zarządu formacyi i zakładów sanitarnych, jak również duszpasterzy, przydzielonych do armii, należy wśród wszelkich okoliczności szanować i ochraniać. W razie popadnięcia w ręce nieprzyjaciela nie należy uważać ich za jeńców wojennych.

W przypadku, o którym mowa w artykule 8., punkt 2., mają postanowienia te zastosowanie także do personalu strażniczego formacyi i zakładów sanitarnych.

Art. 10.

Z personelem, wspomnianym w artykule poprzedzającym, zrównany jest także użyty przy formacyach i zakładach sanitarnych armii personal towarzystw dobrowolnej opieki nad rannymi, uznanych i upoważnionych należycie przez odnośny rząd, pod warunkiem, iż personal ten podlega wojskowym ustawom i przepisom.

Każde państwo powinno zawiadomić stronę drugą czyto w czasie pokoju czy przy rozpoczęciu lub w toku działań nieprzyjacielskich, lecz w każdym razie przed ich rzeczywistym użyciem o nazwach towarzystw, upoważnionych do wspierania wojskowej służby sanitarnej pod jego odpowiedzialnością.

Art. 11.

Towarzystwo, uznane przez państwo neutralne, może zapewnić jednej z stron wojujących współudział swego personalu i swych formacyi sanitarnych.

timent préalable de son propre Gouvernement et l'autorisation du belligérant lui-même.

Le belligérant qui a accepté le secours est tenu, avant tout emploi, d'en faire la notification à son ennemi.

Art. 12.

Les personnes désignées dans les articles 9, 10 et 11 continueront, après qu'elles seront tombées au pouvoir de l'ennemi, à remplir leurs fonctions sous sa direction.

Lorsque leur concours ne sera plus indispensable, elles seront renvoyées à leur armée ou à leur pays dans les délais et suivant l'itinéraire compatibles avec les nécessités militaires.

Elles emporteront, alors, les effets, les instruments, les armes et les chevaux qui sont leur propriété particulière.

Art. 13.

L'ennemi assurera au personnel visé par l'article 9, pendant qu'il sera en son pouvoir, les mêmes allocations et la même solde qu'au personnel des mêmes grades de son armée.

Chapitre IV.

Du Matériel.

Art. 14.

Les formations sanitaires mobiles conserveront, si elles tombent au pouvoir de l'ennemi, leur matériel, y compris les attelages, quels que soient les moyens de transport et le personnel conducteur.

Toutefois, l'autorité militaire compétente aura la faculté de s'en servir pour les soins des blessés et malades; la restitution du matériel aura lieu dans les conditions prévues pour le personnel sanitaire, et, autant que possible, en même temps.

Art. 15.

Les bâtiments et le matériel des établissements fixes demeurent soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournés de leur emploi, tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et aux malades.

Toutefois, les commandants des troupes d'opérations pourront en disposer, en cas de nécessités militaires importantes, en assurant au préalable le sort des blessés et malades qui s'y trouvent.

ných dopiero po uzyskaniu zgody własnego rządu i tylko za upoważnieniem samej strony wojującej.

Strona wojująca, która przyjmuje pomoc, jest obowiązana zawiadomić o tem przeciwnika przed skorzystaniem z pomocy.

Art. 12.

Osoby, wymienione w artykule 9., 10. i 11., mają po popadnięciu w moc nieprzyjaciela kontynuować działalność swoją pod jego kierownictwem.

Jeżeli pomoc ich okaże się zbyt dużą, wówczas należy odesłać je do ich armii lub ojczyzny w takim czasie i taką drogą, które dadzą się pogodzić z koniecznościami wojskowymi.

Zabierają one z sobą w takim razie przedmioty, przyrządy, broń i konie, będące ich własnością prywatną.

Art. 13.

Nieprzyjaciel ma zapewnić personalowi, wspomnianemu w artykule 9., dopóki tenże pozostaje w jego mocy, te same pobory i należności co personalowi tego samego stopnia w własnej armii.

Rozdział IV.

Materyał.

Art. 14.

Ruchome formacje sanitarne zatrzymują w razie popadnięcia w moc nieprzyjaciela swój materyał wraz z zaprzęgami, bez względu na rodzaj środków przewozowych i towarzyszącego im personalu.

Mimo to ma właściwa władza wojskowa prawo posługiwania się tym materyałem celem zaopatrzenia rannych i chorych. Zwrot materyału odbędzie się pod warunkami, przewidzianymi co do personalu sanitarnego, a w miarę możności także w tym samym czasie.

Art. 15.

Budynki i materyały stałych zakładów sanitarnych podlegają ustawom wojennym: nie wolno jednak uchylić ich od użytku, odpowiadającego przeznaczeniu, dopóki są potrzebne dla rannych i chorych.

Mimo to mogą dowódcy wojsk operujących rozporządzić nimi w razie ważnych konieczności wojskowych po zabezpieczeniu losn znajdujących się tamże rannych i chorych.

Art. 16.

Le matériel des Sociétés de secours, admises au bénéfice de la Convention conformément aux conditions déterminées par celle-ci, est considéré comme propriété privée et, comme telle respecté en toute circonstance, sauf le droit de réquisition reconnu aux belligérants selon les lois et usages de la guerre.

Chapitre V.

Des convois d'évacuation.

Art. 17.

Les convois d'évacuation seront traités comme les formations sanitaires mobiles, sauf les dispositions spéciales suivantes:

1° Le belligérant interceptant un convoi pourra, si les nécessités militaires l'exigent, le disloquer en se chargeant des malades et blessés qu'il contient.

2° Dans ce cas, l'obligation de renvoyer le personnel sanitaire, prévue à l'article 12, sera étendue à tout le personnel militaire préposé au transport ou à la garde du convoi et muni à cet effet d'un mandat régulier.

L'obligation de rendre le matériel sanitaire, prévue à l'article 14, s'appliquera aux trains de chemins de fer et bateaux de la navigation intérieure spécialement organisés pour les évacuations, ainsi qu'au matériel d'aménagement des voitures, trains et bateaux ordinaires appartenant au service de santé.

Les voitures militaires, autres que celles du service de santé, pourront être capturés avec leurs attelages.

Le personnel civil et les divers moyens de transport provenant de la réquisition, y compris le matériel de chemin de fer et les bateaux utilisés pour les convois, seront soumis aux règles générales du droit des gens.

Chapitre VI.

Du signe distinctif.

Art. 18.

Par hommage pour la Suisse, le signe héraldique de la croix rouge sur fond blanc, formé par interversion des couleurs fédérales, est maintenu comme emblème et signe distinctif du service sanitaire des armées.

Art. 16.

Materyał towarzystw pomocy, korzystających z dobrodziejstw niniejszego układu pod ustanowionymi tam warunkami. należy uważać za własność prywatną i chronić jako taką wśród wszelkich okoliczności, niezależnie od prawa rekwirowania świadczeń, przysługującego stronom wojującym według ustaw i zwyczajów wojennych.

Rozdział V.

Transporty rannych i chorych.

Art. 17.

Transporty rannych i chorych należy traktować tak jak ruchome formacje sanitarne, przy uwzględnieniu następujących szczególnych postanowień:

1. Strona wojująca, która przytrzymuje transport, może go rozwiązać, jeżeli konieczności wojskowe tego wymagają, obejmując równocześnie staranie o znajdujących się tam chorych i rannych.

2. Obowiązek odesłania personelu sanitarnego, przewidziany w artykule 12., rozciąga się w tym wypadku także na cały personal wojskowy, który na podstawie prawidłowego zlecenia prowadzi transport lub strzeże go.

Obowiązek zwrotu materyału sanitarnego, przewidziany w artykule 14., ma zastosowanie do pociągów kolejowych i statków żeglugi śródlądowej, urządzonych umyślnie do odwozu rannych i chorych, jak również do materyału, należącego do służby sanitarnej a użytego do urządzenia zwyczajnych wozów, pociągów kolejowych i statków.

Inne wozy wojskowe prócz wozów służby sanitarnej można zabrać wraz z ich zaprzęgami.

Osoby cywilne oraz rozmaite środki przewozowe, zebrane drogą rekwizycji, wraz z materyałem kolejowym, użytym do odwozu rannych i chorych, i okrętami, przeznaczonymi do tego celu, podlegają ogólnym prawidłom prawa międzynarodowego.

Rozdział VI.

Odnaki.

Art. 18.

Na cześć Szwajcaryi zatrzymuje się herb czerwonego krzyża w białym polu, utworzony przez przestawienie barw związkowych, jako godło i odznakę służby sanitarnej armii.

Art. 19.

Cet emblème figure sur les drapeaux, les brassards, ainsi que sur tout le matériel se rattachant au service sanitaire, avec la permission de l'autorité militaire compétente.

Art. 20.

Le personnel protégé en vertu des articles 9, alinéa 1er, 10 et 11 porte, fixé au bras gauche, un brassard avec croix rouge sur fond blanc, délivré et timbré par l'autorité militaire compétente, accompagné d'un certificat d'identité pour les personnes rattachées au service de santé des armées et qui n'auraient pas d'uniforme militaire.

Art. 21.

Le drapeau distinctif de la Convention ne peut être arboré que sur les formations et établissements sanitaires qu'elle ordonne de respecter et avec le consentement de l'autorité militaire. Il devra être accompagné du drapeau national du belligérant dont relève la formation ou l'établissement.

Toutefois, les formations sanitaires tombées au pouvoir de l'ennemi n'arboreront pas d'autre drapeau que celui de la Croix-Rouge, aussi longtemps qu'elles se trouveront dans cette situation.

Art. 22.

Les formations sanitaires des pays neutres qui, dans les conditions prévues par l'article 11, auraient été autorisées à fournir leurs services, doivent arborer, avec le drapeau de la Convention, le drapeau national du belligérant dont elles relèvent.

Les dispositions du deuxième alinéa de l'article précédent leur sont applicables.

Art. 23.

L'emblème de la croix rouge sur fond blanc et les mots Croix-Rouge ou Croix de Genève ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les formations et établissements sanitaires, le personnel et le matériel protégés par la Convention.

Chapitre VII.

De l'application et de l'exécution de la Convention.

Art. 24.

Les dispositions de la présente Convention ne sont obligatoires que pour les Puissances contractantes, en cas de guerre entre deux ou plusieurs

Art. 19.

Godło to znajduje się za zezwoleniem powołanej władzy wojskowej na chorągwiach, przepaskach ramiennych i na całym materiale, należącym do służby sanitarnej.

Art. 20.

Personal, chroniony artykułami 9., ustęp 1. 10. i 11., nosi na lewym ramieniu przepaskę, stemplowaną i wydaną przez właściwą władzę wojskową, z czerwonym krzyżem w białym polu, do której należy dołączyć poświadczenie tożsamości dla osób, przydzielonych do wojskowej służby sanitarnej a nie umundurowanych wojskowo.

Art. 21.

Chorągiew z umówioną odznaką wolno wywieszać tylko przy formacjach i zakładach sanitarnych, których ochronę układ niniejszy przepisuje, i tylko za zezwoleniem władzy wojskowej. Obok chorągwi tej należy wywiesić chorągiew strony wojującej, której formacja lub zakład podlega.

Formacje sanitarne, które popadły w moc nieprzyjaciela, mają jednak, dopóki znajdują się w tem położeniu, wywieszać tylko chorągwie Czerwonego Krzyża.

Art. 22.

Formacje sanitarne państw neutralnych, upoważnione do udzielania pomocy pod warunkami, przewidzianymi w artykule 11., powinny wywieszać prócz chorągwi konwencyjnej nadto chorągiew strony wojującej, której podlegają.

Postanowienia ustępu drugiego artykułu poprzedzającego odnoszą się także do nich.

Art. 23.

Godła czerwonego krzyża w białym polu i słów „Czerwony Krzyż“ albo „Krzyż genewski“ wolno używać zarówno w czasie pokoju jak i w czasie wojny tylko dla ochrony lub oznaczenia formacji i zakładów sanitarnych oraz personelu i materiału, chronionego układem niniejszym.

Rozdział VII.

Zastosowanie i przeprowadzenie układu.

Art. 24.

Postanowienia układu niniejszego obowiązują tylko Mocarstwa kontraktujące w razie wojny między dwoma lub więcej z pośród nich. Tracą one moc

d'entre elles. Ces dispositions cesseront d'être obligatoires du moment où l'une des Puissances belligérantes ne serait pas signataire de la Convention.

Art. 25.

Les commandants en chef des armées belligérantes auront à pourvoir aux détails d'exécution des articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

Art. 26.

Les Gouvernements signataires prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs troupes, et spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention et pour les porter à la connaissance des populations.

Chapitre VIII.

De la répression des abus et des infractions.

Art. 27.

Les Gouvernements signataires, dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante, s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures les mesures nécessaires pour empêcher en tout temps l'emploi, par de particuliers ou par des sociétés autres que celles y ayant droit en vertu de la présente Convention, de l'emblème ou de la dénomination de Croix-Rouge ou Croix de Genève, notamment, dans un but commercial, par le moyen de marques de fabrique ou de commerce.

L'interdiction de l'emploi de l'emblème ou de la dénomination dont il s'agit, produira son effet à partir de l'époque déterminée par chaque législation et, au plus tard, cinq ans après la mise en vigueur de la présente Convention. Dès cette mise en vigueur, il ne sera plus licite de prendre une marque de fabrique ou de commerce contraire à l'interdiction.

Art. 28.

Les Gouvernements signataires s'engagent également à prendre ou à proposer à leurs législatures, en cas d'insuffisance de leurs lois pénales militaires, les mesures nécessaires pour réprimer, en temps de guerre, les actes individuels de pillage et de mauvais traitements envers des blessés et malades des armées, ainsi que pour punir, comme usurpation d'insignes militaires, l'usage abusif du drapeau et du brassard de la Croix-Rouge par des militaires ou

obowiązującą, jeżeli jedno z Mocarstw wojujących nie podpisało układu.

Art. 25.

Naczelnicy dowódcy armii nieprzyjacielskich mają postąpić co do szczegółów wykonania artykułów poprzedzających oraz w wypadkach nieprzewidzianych według wskazówek swych rządów i zgodnie z ogólnymi zasadami układu niniejszego.

Art. 26.

Rządy Mocarstw kontraktujących wydadzą potrzebne zarządzenia celem pouczenia swych wojsk, a zwłaszcza chronionego personalu o postanowieniach układu niniejszego i celem powiadomienia o nich ludności.

Rozdział VIII.

Powstrzymanie nadużyć i przekroczeń.

Art. 27.

Rządy Mocarstw kontraktujących, których ustawodawstwo nie odpowiada na razie potrzebom, zobowiązują się wydać lub zawniekskować u swych ciał ustawodawczych zarządzenia, potrzebne w tym celu, by zapobiegać w każdym czasie używaniu godła lub nazwy „Czerwonego Krzyża“ albo „Krzyża genewskiego“ przez osoby prywatne lub inne towarzystwa prócz upoważnionych do tego na zasadzie układu niniejszego, zwłaszcza w celach handlowych w postaci znaków fabrycznych lub handlowych.

Zakaz używania godła lub nazwy, o które chodzi, ma wejść w życie z chwilą, oznaczoną przez każde ustawodawstwo, a najpóźniej w pięć lat po rozpoczęciu się mocy obowiązującej niniejszego układu. Począwszy od chwili wejścia zakazu tego w życie, nie będzie wolno używać znaków fabrycznych lub handlowych, sprzeciwiających się zakazowi.

Art. 28.

Rządy Mocarstw kontraktujących zobowiązują się dalej do wydania lub zawniekskowania u swych ciał ustawodawczych potrzebnych zarządzeń na wypadek, gdyby ich ustawy karne wojskowe okazały się niewystarczające do zapobieżenia w razie wojny rabunkowi i znieważaniu należących do armii rannych i chorych, oraz do karania za bezprawne używanie chorągwi i przepaski „Czerwonego Krzyża“ przez osoby wojskowe i prywatne, niechronione

des particuliers non protégés par la présente Convention.

Ils se communiqueront, par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans de la ratification de la présente Convention.

Dispositions Générales.

Art. 29

La présente Convention sera ratifiée aussi tôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à toutes les Puissances contractantes.

Art. 30.

La présente Convention entrera en vigueur pour chaque Puissance six mois après la date du dépôt de sa ratification.

Art. 31.

La présente Convention, dûment ratifiée, remplacera la Convention du 22 août 1864 dans les rapports entre les États contractants.

La Convention de 1864 reste en vigueur dans les rapports entre les Parties qui l'ont signée et qui ne ratifieraient pas également la présente Convention.

Art. 32.

La présente Convention pourra, jusqu'au 31 décembre prochain, être signée par les Puissances représentées à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 11 juin 1906, ainsi que par les Puissances non représentées à cette Conférence qui ont signé la Convention de 1864.

Celles de ces Puissances qui, au 31 décembre 1906 n'auront pas signé la présente Convention, resteront libres d'y adhérer par la suite. Elles auront à faire connaître leur adhésion au moyen d'une notification écrite adressée au Conseil fédéral suisse et communiquée par celui-ci à toutes les Puissances contractantes.

Les autres Puissances pourront demander à adhérer dans la même forme, mais leur demande ne produira effet que si, dans le délai d'un an à partir de la notification au Conseil fédéral, celui-ci n'a reçu d'opposition de la part d'aucune des Puissances contractantes.

układem niniejszym, jako za nieprawne przywłaszczenie sobie odznak wojskowych.

Rządy Mocarstw kontraktujących udziela sobie postanowienia karne za pośrednictwem Rady związkowej szwajcarskiej najpóźniej w przeciągu pięciu lat po ratyfikacji układu niniejszego.

Postanowienia ogólne.

Art. 29.

Układ niniejszy powinien być ratyfikowany jak najwcześniej.

Dokumenty ratyfikacyjne należy złożyć w Bernie.

Co do złożenia każdego dokumentu ratyfikacyjnego należy sporządzić protokół i przesłać jego uwierzytelniony odpis drogą dyplomatyczną wszystkim Mocarstwom kontraktującym.

Art. 30.

Układ niniejszy ma dla każdego Mocarstwa wejść w życie w sześć miesięcy po złożeniu odpowiedniego dokumentu ratyfikacyjnego.

Art. 31.

Po należytem ratyfikowaniu zastąpi układ niniejszy w stosunkach między Państwami kontraktującymi konwencję z dnia 22. sierpnia 1864.

Konwencja z roku 1864. pozostaje w mocy w stosunkach między tymi państwami, które ją podpisały lecz nie będą w ten sam sposób ratyfikować układu niniejszego.

Art. 32.

Układ niniejszy mogą podpisać do najbliższego dnia 31. grudnia Mocarstwa, które były zastąpione na konferencji, otwartej w Genewie dnia 11. czerwca 1906, a również Mocarstwa, niezastąpione na tej konferencji, które podpisały układ z roku 1864.

Tym z Mocarstw powyższych, które do dnia 31. grudnia 1906 nie podpiszą układu niniejszego, wolno przystąpić do niego później. Powinny one oznajmić swe przystąpienie w pisemnem doniesieniu, wystosowanem do Rady związkowej szwajcarskiej, o którym Rada ta zawiadomi wszystkie Mocarstwa kontraktujące.

Inne Mocarstwa będą w ten sam sposób mogły oznajmić swe przystąpienie; oświadczenie ich stanie się jednak prawomocne dopiero wtedy, jeżeli w ciągu roku, licząc od uwiadomienia Rady związkowej, Rada ta nie otrzyma sprzeciwienia się od żadnego z Mocarstw kontraktujących.

Art. 33.

Chacune des Parties contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. Cette dénonciation ne produira ses effets qu'un an après la notification faite par écrit au Conseil fédéral suisse; celui-ci communiquera immédiatement la notification à toutes les autres Parties contractantes.

Cette dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Genève, le six juillet mil neuf cent six, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Confédération suisse, et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Pour l'Allemagne:

(L. S.) v. Bülow.
(L. S.) Frhr. v. Manteuffel.
(L. S.) Villaret.
Zorn.

Pour la République Argentine:

(L. S.) Enrique B. Moreno.
(L. S.) Franco. Molina Salas.

Pour l'Autriche-Hongrie:

(L. S.) Frhr. v. Heidler (ad referendum).

Pour la Belgique:

(L. S.) Cte. J. de T'Serclaes.

Pour la Bulgarie:

(L. S.) Dr. Rousseff.
(L. S.) Capitaine Sirmanoff.

Pour le Chili:

(L. S.) Agustin Edwards.

Pour la Chine:

(L. S.) Lou Tseng Tsiang.

Pour le Congo:

(L. S.) Cte. J. de T'Serclaes.

Pour la Corée:

(L. S.) Kato Tsunetada.

Art. 33.

Każdej z Stron kontraktujących wolno wypowiedzieć układ niniejszy. Wypowiedzenie to wchodzi w życie dopiero w rok po uwiadomieniu, wystosowanym na piśmie do Rady związkowej szwajcarskiej; Rada związkowa uwiadomi o tem niezwłocznie wszystkie Mocarstwa kontraktujące.

Wypowiedzenie to odnosi się tylko do tego Mocarstwa, które je wniosło.

W dowód tego podpisali pełnomocnicy układ niniejszy i zaopatrzyli go swymi pieczęciami.

Wygotowano w Genewie, dnia 6. lipca roku tysiąc dziewięćsetnego szóstego, w jednym jedynym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwum Związku szwajcarskiego, a którego uwierzytelnione odpisy będą przesłane Mocarstwom kontraktującym drogą dyplomatyczną.

Za Niemcy:

(L. S.) v. Bülow.
(L. S.) Baron Manteuffel.
(L. S.) Villaret.
Zorn.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:

(L. S.) Enrique B. Moreno.
(L. S.) Franco Molina Salas.

Za Austryę-Węgry:

(L. S.) Baron Heidler (ad referendum).

Za Belgię:

(L. S.) Cte. J. de T'Serclaes.

Za Bułgarię:

(L. S.) Dr. Rousseff.
(L. S.) Capitaine Sirmanoff.

Za Chile:

(L. S.) Agustin Edwards.

Za Chiny:

(L. S.) Lou Tseng Tsiang.

Za Państwo Kongo:

(L. S.) Cte. J. de T'Serclaes.

Za Koreę:

(L. S.) Kato Tsunetada.

Pour le Danemark:

(L. S.) H. Laub.

Pour l'Espagne:

(L. S.) Cte. Silverio de Baguer.

Pour les États-Unis d'Amérique:

Wm. Cary Sanger.

(L. S.) C. S. Sperry.

(L. S.) Geo. B. Davis.

(L. S.) R. M. O'Reilly.

Pour les États-Unis du Brésil:

(L. S.) C. Lemgruber-Kropf.

Cel. Roberto Trompowski Leitão
d'Almeida.**Pour les États-Unis Mexicains:**

(L. S.) José M. Perez (ad referendum).

Pour la France:

(L. S.) Révoil.

(L. S.) L. Renault.

(L. S.) S. Olivier.

(L. S.) E. Pauzat.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande:

(L. S.) John C. Ardagh.

(L. S.) T. E. Holland.

(L. S.) John Furley.

(L. S.) Wm. Grant Macpherson.

(Avec réserve des articles 23, 27, 28.)

Pour la Grèce:

Michel Kebedgy.

Pour le Guatemala:

(L. S.) Manuel Arroyo.

(L. S.) H. Wiswald.

Pour le Honduras:

Oscar Hoepfl.

Pour l'Italie:

(L. S.) Maurigi.

(L. S.) Randone.

Pour le Japon:

(L. S.) Kato Tsunetada.

Pour le Luxembourg:

(L. S.) Cte. J. de T'Serclaes.

Za Danię:

(L. S.) H. Laub.

Za Hiszpanię:

(L. S.) Cte. Silverio de Baguer.

Za Stany zjednoczone amerykańskie:

Wm. Cary Sanger.

(L. S.) C. S. Sperry.

(L. S.) Geo. B. Davis.

(L. S.) R. M. O'Reilly.

Za Stany zjednoczone brazylijskie:

(L. S.) C. Lemgruber-Kropf.

Cel. Roberto Trompowski Leitão
d'Almeida.**Za Stany zjednoczone meksykańskie:**

(L. S.) José M. Perez (ad referendum).

Za Francję:

(L. S.) Révoil.

(L. S.) L. Renault.

(L. S.) S. Olivier.

(L. S.) E. Pauzat.

Za Wielką Brytanię i Irlandję:

(L. S.) John C. Ardagh.

(L. S.) T. E. Holland.

(L. S.) John Furley.

(L. S.) Wm. Grant Macpherson.

(Z zastrzeżeniem artykułów 23, 27, 28.)

Za Grecję:

Michael Kebedgy.

Za Gwatemalę:

(L. S.) Manuel Arroyo.

(L. S.) H. Wiswald.

Za Honduras:

Oskar Hoepfl.

Za Włochy:

(L. S.) Maurigi.

(L. S.) Randone.

Za Japonię:

(L. S.) Kato Tsunetada.

Za Luksemburg:

(L. S.) Cte. J. de T'Serclaes.

Pour le Monténégro:

(L. S.) E. Odier.
Colonel Mürset.

Pour la Norvège:

Hans Daae.

Pour les Pays-Bas:

(L. S.) Den Beer Poortugaël.
(L. S.) Qvanjer.

Pour le Pérou:

(L. S.) Gustavo de la Fuente.

Pour la Perse:

Sous réserve de l'article dix-huit.

(L. S.) Momtaz-os - Saltaneh M. Samad Khan.

Pour le Portugal:

(L. S.) Alberto d'Oliveira.
(L. S.) José Nicolau Raposo-Botelho.

Pour la Roumanie:

(L. S.) Dr. Sache Stephanesco.

Pour la Russie:

(L. S.) Martens.

Pour la Serbie:

(L. S.) Milan St. Markovitch.
(L. S.) Dr. Roman Sondermayer.

Pour le Siam:

(L. S.) Charoon.
(L. S.) Corragioni d'Orelli.

Pour la Suède:

(L. S.) Olof Sørensen.

Pour la Suisse:

(L. S.) E. Odier.
Colonel Mürset.

Pour l'Uruguay:

(L. S.) A. Herosa.

Za Czarnogórę:

(L. S.) E. Odier.
Colonel Mürset.

Za Norwegię:

Hans Daae.

Za Niderlandy:

(L. S.) Den Beer Poortugaël.
(L. S.) Qvanjer.

Za Peru:

(L. S.) Gustavo de la Fuente.

Za Persyę:

Z zastrzeżeniem artykułu ośmnastego.

(L. S.) Montaz-os-Saltaneh M. Samad Khan.

Za Portugalię:

(L. S.) Alberto d'Oliveira.
(L. S.) José Nicolau Raposo-Botelho.

Za Rumunię:

(L. S.) Dr. Sache Stephanesco.

Za Rosyę:

(L. S.) Martens.

Za Serbię:

(L. S.) Milan St. Markovitch.
(L. S.) Dr. Roman Sondermayer.

Za Siam:

(L. S.) Charoon.
(L. S.) Corragioni d'Orelli.

Za Szwecyę:

(L. S.) Olof Sørensen.

Za Szwajcaryę:

(L. S.) E. Odier.
Colonel Mürset.

Za Urugwaj:

(L. S.) A. Herosa.

Nos visis et perpensis conventionis huius articulis, illos omnes ratos gratosque habere profiteamur, verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die septimo decimo mensis Martii anno millesimo non-gentesimo octavo, Regnorum Nostrorum sexagesimo.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius liber Baro ab Aehrenthal m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Adolphus a Plason de la Woestyne m. p.

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Układ powyższy ogłasza się jako obowiązujący dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z tym dodatkiem, iż według protokołu, spisanego co do złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, z daty Berno, dnia 27. marca 1908, pełnomocnik Jego c. i k. Apostolskiej Mości cofnął klauzulę „*ad referendum*“, dodaną przy podpisaniu układu, i że w myśl artykułu 32. Rzeczypospolite Columbia, Costa Rica, Cuba, Nicaragua, Paragwaj oraz Stany zjednoczone wenezuelskie i Państwo ottomańskie przystąpiły dodatkowo do układu, to osta'nie z zastrzeżeniem, iż postanowienia artykułów 23. i 27. mogą w Państwie ottomańskim wejść w zastosowanie tylko o tyle, o ile odnoszą się do Czerwonego Półksiężycza.

Wiedeń, dnia 27. września 1911.

Gautsch wlr.
Hochenburger wlr.
Marek wlr.

Georgi wlr.
Wickenburg wlr.
Mataja wlr.